

TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA I CIVILĂ

DOAMNA PREȘEDINTE,

Subsemnata/subsemnatul _____,
cu domiciliul în localitatea _____, str. _____, nr. _____,
bl. _____, sc. _____, ap. _____, jud. Hunedoara, CNP _____,
formulez prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

a pârâtei:

- _____,
cu sediul în localitatea _____, str. _____, nr. _____,
jud. Hunedoara,

pentru ca, prin hotărârea ce o veți pronunța, să dispuneți obligarea acesteia la calculul și plata plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești cuvenite conform sentinței civile nr. _____/LM/_____ pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. _____/97/_____, pe o perioadă începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii și până la achitarea integrală a sumelor datorate.

În fapt:

Prin sentința civilă mai sus menționată pârâtul din prezenta cauză a fost obligat, în esență, la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, a Legii-cadru nr. 284/2010 și Legii nr. 285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 ianuarie – 12 mai 2011, **actualizate în funcție de rata inflației, la data efectivă a plății.**

Deși sentința mai sus menționată este irevocabilă, nici până în prezent subsemnata nu am beneficiat de plata drepturilor salariale dispuse de instanța de judecată. Este deci evident că mi **s-a produs un prejudiciu de necontestat prin faptul că am fost lipsită de folosul sumelor de bani dispuse de Tribunal**, în plus față de prejudiciul creat inițial în patrimoniul subsemnatei prin plata unor salarii sub nivelul celor reglementate prin Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010, prin raportate la Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008.

În vederea instanței de judecată faptul că, în conformitate cu dispozițiile **art. 166 alin. (4) din Legea nr. 53/2003** – Codul muncii, republicată [fost art. 161 alin. (4)], „*Întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.*”, în condițiile în care, potrivit **art. 161** [fost art. 156], „*salariile se plătesc înainte oricărui alte obligații banesti ale angajatorilor*”. Același act normativ prevede, la **art. 278 alin. (1)** [fost art. 295 alin. (1)], următoarele: „*Dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.*”

În consecință, apreciez că, și **în privința daunelor interese datorate de unitate salariaților pentru neplata drepturilor salariale sunt aplicabile dispozițiile legislației civile, respectiv cele ale Codului civil (Noul Cod civil – Legea nr. 287/2009, republicată)**, și anume:

Art. 1530: *Creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării obligației.*

Art. 1531 (1) *Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării.*

(2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea prejudiciului se ține seama de reducerea unor cheltuieli sau de evitarea unor pierderi de către creditor ca urmare a neexecutării obligației. (...)

Art. 1535 (1) *În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.*

(2) Dacă, înainte de scadență, debitorul datora dobânzi mai mari decât dobânda legală, daunele moratorii sunt datorate la nivelul aplicabil înainte de scadență.

(3) Creditorul are dreptul, în plus, la daune-interese pentru orice prejudiciu suplimentar pe care l-a suferit din cauza neexecutării obligației.

În egală măsură, în vederea instanței incidența în speță a dispozițiilor **art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011** privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații banesti, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, potrivit cărora: „*În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.*”

[Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 a abrogat O.G. nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, aprobată prin Legea nr. 356/2002, care stipula că „*părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii pentru întârzierea la plata unei obligații bănești*” – art. 1 – și că „*în cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi fără să se arate rata dobânzii, se va plăti dobânda legală*” – art. 2]

Din prevederile legale mai sus invocate rezultă că **daunele interese constau în dobânda legală**, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă – aceasta deoarece obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă. În acest sens s-a pronunțat deja Tribunalul Dolj – Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, care, prin sentința nr. 1946/03.05.2012 (dosar nr. 3179/63/2012, a constatat că *„dobânda este datorată începând cu data scadenței pentru fiecare dintre salariile lunare, pârâții fiind de drept în întârziere conform art. 1079 (1523NCC) Cod civil și 161 Codul muncii, astfel că se justifică acordarea dobânzii legale aferente de la data nașterii dreptului până la data plății efective”*. În același sens, prin sentința nr. 1515/13.02.2013, Tribunalul Dolj a reținut că daunele-interese datorate de angajator conform art. 166 alin. (4) din Codul muncii *„pot consta în dobânda legală, care reprezintă prețul lipsei de folosință a sumelor stabilite prin titlul executoriu”*; în consecință, în raport de dispozițiile art. 1531 din Noul Cod civil, a constatat că dobânda legală *„este datorată începând cu data cererii de chemare în judecată, astfel că se justifică acordarea ei de la această dată și până la data plății efective a sumelor stabilite conform sentinței ...”* (titlului executoriu).

În mod similar, s-a pronunțat și Tribunalul Olt, care a reținut că *„membrii de sindicat, în calitate de creditori, sunt beneficiarii acestor daune-interese – dobânzi legale, pentru neexecutarea obligației de plată a creanțelor, fiind evident prejudiciul pentru beneficiul nerealizat, cu atât mai mult cu cât, potrivit disp.art.3711 Cod pr.civ, executarea trebuia adusă la îndeplinire de bună voie.”*

Hotărâri similare a pronunțat inclusiv Curtea de Apel București – Secția a VII-a, prin raportare la dispozițiile art. 1515 alin. (1), art. 1531 și 1535 din Noul Cod Civil, considerate ca având *„caracter imperativ și de ordine publică, de la ele neputându-se deroga, fiind de strictă și prioritară aplicare”*. Anexăm în acest sens, în copie, Deciziile Curții de Apel București nr. 2668/09.05.2013 (dosar nr. 4981/87/2012) și nr. 3419/12.06.2013 (dosar nr. 4560/87/2012).

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat recent, în **recurs în interesul legii**, și Înalta Curte de Casație și Justiție. Astfel, prin **Decizia nr. 2/17.02.2014** (dosar nr. 21/2013), instanța supremă a statuat: *„În aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art. 1088 din Codul civil din anul 1864, respectiv art. 1531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, pot fi acordate daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar (...)*”. Decizia respectivă este **obligatorie**, potrivit art. 517 alin. (4) din Noul cod de procedură civilă.

În aceste condiții, apreciez că **acordarea dobânzii legale se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, creditoarea (subsemnata) fiind privată de folosirea sumei de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective. Daunele-interese moratorii (dobânda legală) reprezintă o sancțiune pentru întârzierea la plată a unor obligații, dispuse – în cazul de față – de instanța de judecată în sarcina angajatorului.**

În consecință,
Având în vedere considerentele de mai sus și dispozițiile legale aplicabile,
Față de Decizia RIL nr. 2/2014, Decizia RIL nr. **21/2015** și practica judiciară invocată,
Întrucât reparația trebuie să fie echitabilă și să acopere daunele materiale suferite ca urmare a ingerinței produse prin plata diminuată a salariului și prin neplata sumelor dispuse de instanța de judecată,

Rog instanța să admită acțiunea astfel cum a fost formulată.

În drept, îmi întemeiez prezenta acțiune pe dispozițiile art. 148 și urm., art. 194 și art. 517 alin. (4) din Noul Cod procedură civilă, ale art. 161, art. 166 alin. (4), art. 268 și art. 278 alin. (1) din Codul muncii, ale art. 2 din OG nr. 13/2011, ale art. 1530, art. 1531 și art. 1535 din Noul Cod civil și ale art. 28 din Legea dialogului social nr. 62/2011.

În susținerea acțiunii înțeleg să mă folosesc de proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate va rezulta pe parcursul dezbaterilor.

Anexez prezentei:

- sentința civilă mai sus menționată.

Depun prezenta și setul de acte în două exemplare din care unul pentru comunicare.

În conformitate cu dispozițiile art. 223 alin. (3) și 411 pct. 2 teza II din Codul de procedură civilă, solicit judecarea cauzei și în lipsă.

(numele și prenumele)

(semnătura)